

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงตื่นแต่เช้าตรู่และฝึกฝนที่จะนั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึง แม้ในเวลาอาหาร จงเตือนกันให้จดจำพอ ด้วยการจดจำระลึกถึงอย่างต่อเนื่องเท่านั้น ลูกจะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม
- คำถาม:** พ่อได้รับรายงานเกี่ยวกับลูกๆ ในเรื่องความอ่อนแอประการใด
- คำตอบ:** แม้กระทั่งเวลานี้ ลูกๆ จำนวนมากก็ยังไม่ได้เป็นตัวของตัวเอง พวกเขายังคงพุดในสิ่งที่เป็นเหตุแห่งความทุกข์แก่ผู้อื่น เหตุนี้เองพ่อจึงได้รับรายงานเกี่ยวกับพวกเขา ลูกต้องมีปฏิสัมพันธ์ด้วยความรักอย่างมาก หากลูกเองมีข้อบกพร่อง นั่นคือลูกมีวิญญาณปีศาจร้าย แล้วลูกจะขจัดวิญญาณปีศาจร้ายของผู้อื่นได้อย่างไรเล่า ดังนั้นลูกจึงต้องเป็นตัวของตัวเองเหมือนกับเหล่าเทพ จงขจัดวิญญาณปีศาจร้ายออกไป!
- เพลง:** ในที่สุดวันที่เรารอคอยได้มาถึง

โอมซานติ ลูกๆ รู้จักพ่อ เจ้าแห่งคนจนและลูกก็เฝ้าแต่นั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ แม้ว่าลูกอาจจะกำลังมองดูใครๆ ด้วยดวงตาทั้งสอง และอาจกำลังแสดงการกระทำผ่านอวัยวะทางกาย จงจดจำว่า จงใช้มือทำงานและให้หัวใจของลูกอยู่กับผู้เป็นที่รัก เครื่องประดับของสกุลบราห์มินรู้จักท่านและพ่อพุดกับพวกเขาว่า: ลูกได้จดจำพ่อมาถึงครึ่งวงจร ตามละครแล้วเวลานี้พ่อได้มาเตือนความจำของลูกว่า วงจรโลกหมุนไปอย่างไร ทั้งโลกหลงลืมสิ่งนี้ไปแล้ว ไม่มีใครรู้จักสิ่งสร้างของพ่อหรืองานของการชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ของพ่อและงานของการประทานการหลุดพ้นในชีวิตให้แก่ทุกคน ลูกรู้จักผู้สร้าง ตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง เวลานี้ลูกจำได้ว่า วงจรโลกหมุนไปอย่างไรและลูกไปรอบวงจร 84 ชาติเกิดอย่างไร ผู้ที่ได้เล่นบทบาทของเขาดังแต่ยุคทองจนถึงตอนสุดท้ายของยุคเหล็กจะเล่นบทบาทเดียวกันอีกครั้ง ขณะใช้ชาติเกิดตั้งแต่ยุคทองจนถึงยุคเหล็ก ลูกได้ลงมาเรื่อยๆ เวลานี้ตอนจบของยุคเหล็กเป็นสภาพไฟใต้เท้าของลูก มีคำกล่าวว่าเนื่องจากเป็นสภาพของการไฟใต้เท้าจึงมีประโยชน์สำหรับทุกคน เวลานี้ลูกจดจำทุกสิ่งแล้ว สิ่งนี้เรียกว่า การเป็นตัวของการจดจำระลึกถึง ผู้ที่ชนะการติดยึด ลูกได้รับสำนึกนี้จากใคร จากพ่อ ลูกไม่ได้มีสำนึกนี้ด้วยตนเอง ลูกๆ ดวงวิญญาณรู้ว่าลูกคือลูกๆ ของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พ่อทางกายให้ร่างกายแก่ลูก เวลานี้พ่อเห็นโลกพุดว่า ลูกต้องขจัดสำนึกนี้ของร่างเท่านั้น เช่นที่งูลอกคราบเก่าของมันและมีหนังใหม่ สิ่งนั้นอ้างอิงถึงยุคทอง ดังนั้นลูกจะเริ่มสลับหนังของลูกทั้งไปตั้งแต่ยุคทองด้วย เวลานี้เป็นชาติเกิดสุดท้ายของลูก พ่อพุดว่า เวลาเหลืออยู่เพียงน้อยนิด ลูกได้รับความอดกลั้นแล้ว เวลานี้ลูกมีความสุขที่จะได้รับสิทธิ์ในมรดกของความสุขของลูกจากพ่ออีกครั้ง ลูกจะรับมรดกแห่งความสุขของลูกจากพ่อใช่ไหม สิ่งเหล่านี้จะไม่เข้าไปสู่สติปัญญาของมนุษย์ เมื่อผู้คนไปที่วัดของลักษมีและนารายณ์ ลักษมีและนารายณ์เป็นใครก็ไม่ได้เข้าไปอยู่ในสติปัญญาของพวกเขา ในหนทางบักติ พวกเขาประนมมือและเฝ้าแต่ร้องเพลงว่า ท่านคือแม่และพ่อ ชีพบาบายิ่งใหญ่ที่สุด ชีพบาบายิ่งเป็นนายของสวนด้วยเช่นกัน เพราะท่านกำลังปลูกต้นกล้าของสวนเทพใหม่ ท่านเองเป็นคนสวนและท่านจับมือลูกและพาลูกไปกับท่าน ลูกๆ ท่านนั้นที่รู้ว่าบาบาเป็นนายของสวน เป็นคนสวนและเป็นคนพายเรือชื่อเหล่านี้ทั้งหมดเป็นของท่าน ท่านยังเป็นผู้ให้อิสรภาพอีกด้วย ลูกต้องจดจำท่าน บาบาพุดว่า เมื่อลูกมาที่นี่ ให้จดจำชีพบาบา ก่อนที่ลูกจะมาว่า ฉันได้ทำชีพบาบาเป็นของฉัน บราห์มาก็ยังทำชีพบาบาให้เป็นของท่านด้วย แล้วเหตุใดเราจึงไม่ควรจดจำชีพบาบาเล่า มีการแสดงไว้ในภาพด้วยเช่นกันว่า ทุกคนเชื่อในชีวาอย่างไร บาบา กำลังพุดกับดวงวิญญาณ ลูกจะไม่ใช้ดวงวิญญาณแต่เป็นดวงวิญญาณที่มีชีวิต เพราะเมื่อดวงวิญญาณอยู่ตามลำพังจะพุดไม่ได้ ดวงวิญญาณที่ปราศจากร่างกายจะพุดกับอีกดวงวิญญาณหนึ่งไม่ได้ พระเจ้าจะพุดกับดวงวิญญาณในอาณาเขตสูงสุดหรือ แม้พวกเขาพุดว่าพระเจ้าส่งพระคริสตลงมา พระเจ้าก็ไม่ได้พุดที่นั่น และไม่มีการให้สัญญาใดๆ เช่นกันที่นั่น ตามละครแล้ว ดวงวิญญาณลงมาด้วยตนเองโดยอัตโนมัติ เพื่อเล่นบทบาทของเขา บทบาทลูกบันทึกลงไปในแต่ละดวงวิญญาณ ดังนั้นดวงวิญญาณจึงลงมา ใช้ร่างกายและเล่นบทบาทของตนเอง ชื่อของร่างกายของทุกคนก็ยิ่งแตกต่างกันไป ชื่อของดวงวิญญาณ คือ ดวงวิญญาณ พวกเราดวงวิญญาณทั้งร่างหนึ่งและไปใช้อีกร่างหนึ่ง แล้วเล่นบทบาทของเรา เวลานี้เรากลับมามีสำนึกรู้ว่า เราต้องไม่จดจำผู้อื่น เพราะเราจะทิ้งบทบาทเก่าและร่างกายเก่าในโลกเก่านี้ และไปสู่โลกใหม่ ที่นั่นเราจะได้รับร่างใหม่ ดังนั้นสิ่งนี้จึงหมายถึงว่า เวลานี้เราต้องทิ้งกิเลสทั้งห้า นี่เป็นความยากลำบากอย่างมาก ดูซิ! ลูกๆ เขียนว่า พายุของตัณหาและความโกรธมาหาพวกเขา บาบาพุดว่า ลูกๆ จงให้ท่าน แล้วลายร้ายจะถูกขจัดทิ้งไป ดวงวิญญาณประสพกับกลางร้ายในเวลานี้ ในตอนต้นลูกเคยเต็มสืบทองศาและเวลานี้ไม่มีองศาเหลืออยู่เลย หลังจากคืนพระจันทร์เต็มดวง องศาที่ค่อยๆ ลด

ลงไป ในตอนสุดท้ายจะมีเพียงเส้นบางๆหลงเหลืออยู่ สภาพของลูกก็เป็นเช่นเดียวกันในเวลานี้ บาบารู้ว่า จงให้ทาน และนางรายจะถูกขจัดออกไป หากลูกให้ทานกิเลสแล้วเอาคืนไป ลูกจะไม่อาหรับสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ สิ่งนี้อ้างถึงกิเลส ไม่ใช่เรื่องของเงินทอง มีตัวอย่างของฮาริษัจันทรา หลังจากให้ทานเงินทอง ลูกต้องไม่เอาสิ่งนั้นกลับคืน แท้จริงแล้วนั้นหมายถึงกิเลส หลังจากให้ทานกิเลสไปแล้ว ลูกต้องไม่เอากิเลสกลับคืนไป จงมองดูหัวใจของลูกอยู่เรื่อยๆว่า หัวใจของฉันผูกพันอยู่กับบาบา ผู้ที่กำลังขจัดนางรายในหลายชาติเกิดของฉันออกไปหรือไม่ นี่เป็นสิ่งที่ใช้เวลา นางรายจะไม่ถูกขจัดออกไปในทันที สิ่งที่ยืบอกว่ายังมีความทุกข์ทรมานของกรรมหลงเหลืออยู่ คือ ความเจ็บป่วย พายุก็ยังจะมาด้วยเช่นกัน เหตุผลสำหรับสิ่งนี้ คือ ยังไม่มีโยคะที่สมบูรณ์ พ่อพูดว่า จงตัดขาดจากทุกคนและติดต่อกับพ่อผู้เดียวเท่านั้น ในชุมนุมทางจิตอื่นๆ พวกเขาไม่รู้จักผู้เป็นที่รัก พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งว่า บทบาทที่ไม่สูญสลายของ 84 ชาติเกิดถูกบันทึกอยู่ในดวงวิญญาณ ก่อนหน้านั้นสิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของเรา แล้วสิ่งนี้จะอยู่ในสติปัญญาของผู้อื่นได้อย่างไรเล่า พวกเราที่เคยเป็นของศาสนาเทพไม่ได้รู้สิ่งนี้ เวลาลูกจำได้แล้วว่าลูก คือ บราห์มิน แล้วในยุคทอง ผลรางวัลก็จะเริ่มต้นแล้วพวกเขาก็จะแสดงการกระทำซ้ำอีกครั้งในยุคทอง สันสการ์จะปรากฏขึ้นมาเรื่อยๆ เราสรรเสริญบาบาว่า ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความรัก เรากำลังเรียนรู้เกี่ยวกับความรักด้วยเช่นกัน ปากของเราไม่ควรมิดำพูดที่เป็นเหตุของความทุกข์แก่ผู้อื่น หากลูกเป็นเหตุของความทุกข์แก่ผู้อื่นแล้วก็เข้าใจได้ว่ามีวิญญาณปีศาจร้ายอยู่ในลูก ลูกจะไม่สามารถแต่งงานกับลักษมีได้ เมื่อลูกเป็นของพ่อแล้ว ลูกต้องกลับมามีค่าควรแก่การแต่งงานกับลักษมี หากวิญญาณปีศาจร้ายใดหลงเหลืออยู่ภายใน ลูกจะไปสู่ยูจีน ลูกๆไม่ควรมีความโกรธ ลูกควรมีปฏิสัมพันธ์ด้วยความรักอย่างมาก ดู! บาบามีลูกจำนวนมากมายเหลือเกิน กระนั้นก็ตามบาบาก็ไม่โกรธพวกเขา ดังนั้นลูกเองก็ต้องกลายเป็นตัวของการความรักด้วย แต่กระนั้นลูกหลายคนก็ยังไม่ได้กลายเป็นตัวของการความรัก บางครั้งบาบาได้รับรายงานเกี่ยวกับพวกเขา ดังนั้นท่านจึงเข้าใจว่า มีวิญญาณปีศาจร้ายอยู่ในบางคน ผู้ที่มีวิญญาณปีศาจร้ายอยู่ในตนเองจะขจัดวิญญาณปีศาจร้ายของผู้อื่นได้อย่างไรเล่า ลูกต้องมาเป็นตัวของการความรักและต้องกลายเป็นเช่นนั้นที่แท้ เหล่าเทพเป็นตัวแทนของการความรัก จงดูว่า ภาพของลักษมีและนารายณ์ดึงดูดลูกได้มากมายอย่างยิ่งเพียงไร! ดังนั้นลูกจึงต้องเป็นเหมือนกับพวกเขา แม้ว่าสามีมองลูกจะโกรธลูก ลูกก็ยังคงพูดกับเขาด้วยความรัก ไม่ควรจะเป็นว่า เพราะเขามีวิญญาณปีศาจร้ายอยู่ใน วิญญาณปีศาจร้ายก็เข้ามาในลูกด้วย อย่าเป็นเช่นนั้น หากฉันมีข้อบกพร่อง แล้วไม่ว่าอย่างไรก็ตาม ฉันต้องขจัดข้อบกพร่องเหล่านั้นออกไปอย่างแน่นอน ให้กลับมาอ่อนหวานอย่างมาก บางคนพูดว่าพ่อของเขาโกรธเขา พ่อพูดว่า เมื่อเขาโกรธให้ประพรมเขาด้วยดอกไม้ที่ตีมาก แล้วเขาจะแปลกใจและจะเยือกเย็นลง ลูกต้องอธิบายด้วยกลยุทธ์อย่างยิ่ง เพราะนี่คือ อาณาจักรของราวัน เราอยู่ในชุมนุมของราม หากลูกเองไม่ได้กลายเป็นเช่นนั้น แล้วลูกจะทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นนั้นได้อย่างไรเล่า เหตุนี้เองที่ทำให้การก่อตั้งลำช้า ประการแรกลูกต้องปฏิสัมพันธ์ด้วยความรัก ประการที่สองให้รักษาสำนึกของลูก กลายเป็นผู้ควบคุมจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ลูกต้องดำเนินธุรกิจของลูกต่อไป เหตุนี้เองเวลาเข้าตรู่จึงตีมาก มีคำกล่าวว่า จงนอนแต่หัวค่ำ ตื่นแต่เช้าตรู่ ดังนั้นตื่นแต่เช้าตรู่แล้วมานั่งที่นี้ แล้วลูกจะนั่งอยู่ในการจดจําระลึกถึงเป็นเวลาอย่างน้อย 5 นาทีได้ และด้วยการพัฒนานิสัยนั้นขึ้นมาทีละน้อย การจดจําระลึกถึงก็จะมั่นคง เมื่อลูกกำลังรับประทานอาหาร ให้ตรวจสอบว่าลูกรับประทานอยู่ในการจดจําระลึกถึงบาบาได้นานเพียงไร หากลูกจดจําบาบาได้ตลอดเวลา นั่นก็เป็นความกล้าหาญของลูกอย่างมากมาย ในเวลาอาหารลูกต้องให้สัญญาแก่กันให้จดจําพ่อ เตือนกันและกันทุกคำที่รับประทานของเรา คือ โยคะที่ง่ายดาย เวลานั้นเรามีความรู้ที่อยู่ในสติปัญญาว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด คือ ผู้ทรงอำนาจ แล้วท่านมีพลังใดเล่า ไม่ใช่ที่ท่านมีพลังที่จะสร้างระเบิด เปล่าเลย ด้วยการจดจําทาน บาปของลูกจะถูกปลดปล่อย นี่คือ พลังของท่าน จงดู! ท่านไร้เดียงสาอย่างยิ่งและมีพลังมากมายเหลือเกิน! ต้องอาศัยความเพียรพยายามในการที่จะจดจําทานได้อย่างถูกต้องแม่นยำ ดังนั้นลูกจึงต้องทำความเพียรพยายาม เวลาเข้าตรู่ที่ดี ผู้คนในหนทางปกติจะตื่นแต่เช้าตรู่ ในความรู้เช่นนั้น เวลาเข้าตรู่ที่ดีมาก พ่อพูดว่า พ่อมาครั้งเดียวเท่านั้นในวงจรเพื่อพาลูกกลับไปกับพ่อ ดังนั้นลูกจึงต้องไปในความสุขอย่างแท้จริง ลูกต้องพาตนเองออกมาจากดินแดนของความทุกข์ หากลูกมีสำนึกนี้ ลูกจะไม่หวาดกลัว ไม่ว่าข้อสอบจะมากมายเพียงใด ลูกก็ควรจะมีสำนึกที่มั่นคงนี้ ลูกต้องสร้างสภาพเช่นนั้น ความหมายของ “อัมโซ โซฮัม” ได้ถูกอธิบายแก่ลูกๆ แล้ว พวกเราดวงวิญญาณไม่ใช่ดวงวิญญาณสูงสุด แต่เรา คือ ลูกของดวงวิญญาณสูงสุด นี่คือการเลื่อมตามอง (ดาร์ชัน) ที่แท้จริงของ “อัมโซ” ด้วยการจดจําระลึกถึงนี้เท่านั้นที่สิ่งเจือปนจะถูกขจัดทิ้งไปได้ เวลาที่จะขจัดสิ่งเจือปนออกไป คือ อมฤตเวลา เพื่อที่จะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม จงจดจําพ่อผู้ที่ทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนกฤษณะ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจรรโลงถึง:

1. ขณะทำธุรกิจของลูก จงคงกจกรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองอยู่เรื่อยๆ เตือนกันให้จดจำพอ ไม่ว่าข้อสอบมากมายเพียงไรจะเข้ามา ลูกต้องรักษาสำนึกไว้ให้ได้

2. หลังจากให้ทานกิเลสไปแล้ว อย่าเอากลับคืนไป อย่าเป็นเหตุแห่งความทุกข์ให้กับใคร อย่าโกรธ จงขจัดวิญญานปีศาจร้ายออกจากภายใน

พร: พระ ขอให้ลูกเป็นเพชรพลอยของความพอใจด้วยความสุขในหัวใจผู้ที่โอบยบินในเครื่องบินของพร เพชรพลอยของความพอใจ คือ ผู้ที่พอใจกับตนเอง พอใจกับงานรับใช้และพอใจกับทุกคน การได้รับความพอใจเป็นผลของทาปาเซีย คือ ความสำเร็จของทาปาเซีย เพชรพลอยของความพอใจ คือ ผู้ที่หัวใจมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ ความสุขหมายถึงหัวและหัวใจของลูกสบายอย่างสม่ำเสมอ และลูกมีสภาพของความ สุขและความสบาย เพชรพลอยของความพอใจเช่นนั้นจะมีประสบการณ์ว่า พวกเขาโอบยบินอยู่ในเครื่องบินของพรจากทุกคน

คติพจน์: ผู้ที่มีหัวใจที่แท้จริง ผู้ที่พอใจในการเป็นผู้ประทาน ประทานโชคและประทานพรเท่านั้นจะมีความพอใจทางจิตวิญญาณได้

***** โอม ขานติ *****

คำพูดที่ล้ำค่าของ มาเตซวารี

1) อะไรคือพื้นฐานของการอยู่อย่างโชคชัยหรือโชคดี?

โชคชัย หรือโชคดี – สองคำนี้อยู่บนพื้นฐานของอะไร ? เรารู้ว่าเป็นพระเจ้าผู้ที่ทำให้เรามีโชคและมนุษย์เองเป็นผู้ที่กลับมาโชคชัย เมื่อผู้คนมีความสุขอย่างสมบูรณ์ กล่าวหาพวกเขามีโชคดี และเมื่อผู้คนคิดว่าตนเองไม่มีความสุขพวกเขาพิจารณาตนเองว่าโชคชัย เราไม่สามารถพูดว่าเราได้รับโชคชัยหรือโชคดีจากพระเจ้า ไม่เลย เป็นความโง่เขลาที่คิดในลักษณะนั้น พระเจ้าทำให้เราโชคดี แต่สิ่งนี้ขึ้นอยู่กับกรรมของเราเองว่าเราสร้างโชคของเรา หรือทำลายโชคของเรา ทั้งหมดนี้ขึ้นอยู่กับสันสการของมนุษย์ และแล้วเช่นที่เราสร้างสันสการ ของบาปและบุญ ในทำนองเดียวกันโชคถูกสร้างขึ้น แต่เพราะผู้คนไม่เข้าใจความลับนี้ พวกเขาตำหนิพระเจ้า เพียงแต่พิจารณาดู.. เพื่อที่จะรักษาความสุขไว้กับตนเอง ผู้คนได้สร้างหนทางของมายามากมาย บ้างคิดว่าตนเองเป็นสุขกับมายา ในขณะที่ผู้อื่นละทิ้งมายาเดียวกันนั้นและคิดว่าตนเองมีความสุขหลังจากที่ได้ทิ้งมายานั้นแล้ว พวกเขาพยายามกับสิ่งต่างๆมากมายแต่แม้หลังจากพยายามลองกับสิ่งต่างๆมากมายก็ตาม ผลลัพธ์สุดท้ายยังคงนำพวกเขาไปสู่ความทุกข์ เมื่อมีความทุกข์อันมากมายบนโลก ก็เป็นเวลานั้นที่พระเจ้าท่านเองมาและทำให้มีการสร้างโลกของเทพขึ้นด้วยพลัง โยคะกับพระเจ้าอย่างแผ่ไพศาลของท่าน และทำให้ดวงวิญญาณมนุษย์มีโชคดี

2) การพร่ำสวด (Ajapa jaap) ที่ไร้เสียง นั่นคือ โยคะที่มั่นคง โยคะที่ไม่ขาดตอน

เมื่อเราพูด “โอมขานติ” นั่นก็หมายความว่า “นั่น ดวงวิญญาณ ซาลิแกรม เป็นลูกของพระเจ้านั้นผู้ที่เป็นรูปของแสง” เช่นที่พอเป็นจุดแห่งแสง ดังนั้นเช่นกันฉันมีรูปเดียวกัน พวกเราซาลิแกรมเป็นลูกๆและดังนั้นเราต้องมีโยคะกับพระเจ้า รูปแห่งแสง เราต้องมีโยคะกับท่านและประกาศสิทธิ์ในมรดกแห่งแสงและอำนาจจากท่าน เหตุนี้เองคำสอนที่สูงส่งของพระเจ้าในกิตะพูดว่า: ทำให้ตนเองมั่นคงในรูปแห่งแสงของนั้น นี่เรียกว่าการพร่ำสวดที่ไร้เสียง “ไร้เสียง” หมายถึง ปราศจากเสียงพราหมนตราใดๆ เป็นการอยู่อย่างเป็นธรรมชาติในการจรรโลงถึงดวงวิญญาณสูงสุดนั้น นี่กล่าวได้ว่าเป็นโยคะที่แท้จริง โยคะหมายถึงการอยู่ในการจรรโลงถึง โยเกสวารี พระเจ้าแห่งโยคะ ดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียว ดวงวิญญาณทั้งหลายผู้อยู่ในการจรรโลงถึงดวงวิญญาณสูงสุดนั้นกล่าวได้ว่าเป็นโยคีหรือ โยกินี เพียงเมื่อลูกอยู่ในโยคะนั้น นั่นคือ ในการจรรโลงถึง อย่างสม่ำเสมอ ที่จะทำให้การกระทำที่เป็นบาปและภาระแห่งบาปถูกทำลายไปและดวงวิญญาณทั้งหลายจะกลับมาริสุทธิ์และได้รับรางวัลของชาติเกิดของเทพของพวกเขาในอนาคต ความรู้นี้เป็นที่ต้องการ เพียงเมื่อนั้นที่ลูกสามารถมีโยคะที่สมบูรณ์ได้ ดังนั้นลูกต้องพิจารณาตนเองเป็นดวงวิญญาณและอยู่ในการจรรโลงถึงพระเจ้า

นี่คือความรู้ที่แท้จริง อัจชะ โอมชานติ